

MENIGHETSBLADET

FOR SØNDRE LAND

NR. 2, ÅRG. 83
SOMMER 2022

Pinseunderet

I en liten by bodde det en ateist, en god mann, men uten tro og interesse for kirken. Bygdas kirke fungerte mest som et sosialt møtested, og var slik det en kan kalle åndelig død. En dag våknet bygda til at kirken, bokstavelig talt, stod i brann. Alle, ateisten inkludert, løp for å slukke flammene. Det ble lagt merke til. En mann ropte ut: «Dette er virkelig et syn, dette er første gang vi har sett deg løpe til kirken!». Ateisten svarte: «Så er det også første gang jeg har sett kirken stå i brann!»

Det nærmeste jeg i kirken har kommet med hensyn til å stå i brann var da jeg i et møte med et alterlys fikk svidd av noen hårtuster. Ildtunger over hodet og uforklarlig vind har jeg aldri opplevd. Da jeg slet meg gjennom hebraisk og gresk ble jeg ikke rammet av noe stort språkunder. De helt ekstraordinære miraklene som fant sted første pinsedag har virkelig ikke forfulgt meg gjennom livet.

Allikevel feirer jeg pinse, og kirkens fødselsdag. I år med en storslagen fødselsdagsgudstjeneste i Hov kirke med alt fra stille bønn til høylytt sang. Ballonger, brus og is, men ingen vind, ild eller tungetale.

Men hva er det egentlig vi feirer, at vi ble et kirkelig fellesskap? Ja! Men kirken vi feirer er ikke et sosialt møtested alene. Pinsedagen feirer vi at kirken er fylt med Guds Hellige Ånd. Ånden setter ikke kirkebygget i brann, men kan virke til å sette kirkens hjerter (menneskene som utgjør kirken) i brann.

Da Jesus hadde sitt virke på jorden vandret han fra sted til sted. Mange sendte bud og måtte vente, som Marta og Maria etter at broren Lasarus døde. Etter Jesu oppstandelse kom han

til disiplene som skjulte seg bak låste dører. Etter å ha hilst dem med fred (andre ville gitt dem en real skjennepreken) pustet han på dem og ga dem sin Ånd, Guds Hellige Ånd. Etter at Jesus vendte tilbake til Faderen, ble Guds Hellige Ånd igjen i verden. En Ånd som ikke er bundet til tid og sted, men som er nærværende og virksom til alle tider- og steder.

Det betyr at Gud alltid og uansett er hvert eneste menneske nær. Guds nærvær er ikke for en gruppe alene, men for alle uavhengig av rase, kjønn, legning, kultur, interesser, økonomi osv. Gud kommer til alle som kaller på Ham.

Som mennesker opplever vi mange situasjoner hvor vi kan kjenne oss som de første disiplene før pinseunderet slo til, innestengt og redd. Redd for verdens farer og alle som kan dømme, hetse og bryte ned. Andre er innestengt i sin egen frykt for livet. Å kalle på Gud er ingen garanti for at alt det som er krevende endres, men Guds nærværet kan gi trøst, styrke og mot til å gå ett steg videre, og kanskje møte noe av det gode livet kan gi.

Kanskje møter man det gode i et medmenneske som i ord og handling deler evangeliet. Kanskje møter man det i møte med kjærlighet og tilgivelse fra de man en gang, i ord eller handling, sviktet. Når kjærlighet, fred og tilgivelse finner sted, da virker Guds Ånd både i verden og mellom- og i mennesker. Hver gang vi deler evangeliets gave, så er vi med å sette hjerter i brann, og slik skape en kirke som til alle tider- og steder bringer pinsens store under ut, fra Søndre Land og helt til verdens ende.

Med ønske om en velsignet sommer fylt med vind, varme og samtaler på alle verdens språk.

Vivian prest

**Kirkekontoret,
Rådhuset (3.etg), 2860 Hov**
Tlf: 902 77 164
Kontortid: Man.–tors. kl. 10–14.

Menighetssekretær Berit Evensen.
E-post: post.søndre-land@kirken.no

Sokneprest Vivian Fleischer Nyborg.
Tlf: 958 16 279. E-post: vn358@kirken.no.
Sokneprest Øystein Wang,
tlf: 95 27 94 98. E-post: ow896@kirken.no

Kirkeverge Ole-Jakob Dyrnes.
tlf: 61 12 66 70. - 97706318
E-post: od893@kirken.no

Kantor Svetlana Starcheusova:
Tlf: 47848689
Gerd Myklebust Wang, (deltidsstilling)
tlf: 41809893. gw232@kirken.no
Therese Meyer Baines
Diakonmedarbeider med ansvar for tros-
opplæring tlf. 98471199
e-post tb492@kirken.no
Kirketjenere i Fluberg, Landåsbygda,
Skute, Enger og Hov
Øistein Sveum, tlf: 920 28 711.
Kenneth Bekkelien tlf: 909 98 147.
Treffes hverdager kl 09-14.
Fellesrådsleder: Lars Holst.
Fluberg og Søndre Land menighetsråd:
Elsa Karin Brenden, leder.

Skute menighetsråd: Lars Holst, leder.

Redaksjonskomité:
Steinar Barstad
Mikal Myrland
Runa Bjone
Øyvind Sporild
Vivian Fleischer Nyborg
Øystein Wang (redaktør)

Forsidebilde: Enger kirke
Foto: Øystein Wang

Stoff til neste nummer må være levert
innen 9. september 2022.
Menighetsbladet er miljøvennlig trykket hos
Merkur Trykkeri, Oslo

Mye å glede seg til framover...

Akkurat nå er de fleste av oss i feriemodus, om vi ikke er på- eller i ferie, så er aktiviteten i kirken litt lavere i sommermånedene enn ellers i året. Men vi er godt i gang med å planlegge høsten, og det er mye å glede seg til.

Olsokefeiring

Fredag 29. juli feirer vi Olsok i Fluberg kirke. Inne eller ute, alt etter hva været tillater og Pastor Wang finner på. Følg med på våre nettsider og Facebook.

Helt Førsteklasses Gudstjeneste

I august er det mange som starter i 1.klasse. Det ønsker vi i kirken å markere ved å gjøre ekstra stas på de nye skolebarna. Søndag 21.- og 28.august feirer vi Førsteklasses gudstjeneste i Fluberg og Hov kirke. Da vil vi også dele ut 6-årsboka. I forkant av gudstjenesten inviterer vi også til en Førsteklasses samling hvor vi blant annet får høre en spennende fortelling, synger sammen og barna får være med på noen aktiviteter. barna får også en gave som passer fint til skolesekken.

For å vite om vi skal ha en eller to samlinger er vi avhengig av å vite hvor mange som melder seg på. Blir vi mange nok blir to samlinger, lørdag 20. og 27.august fra 11.-13. Samlingene blir i Fluberg kirke. Om ikke blir det en samling den 20.august. Arrangementet er åpent for alle som begynner i 1.klasse, så her er det bare å melde seg på å bli med. For påmelding ta kontakt med kirkekontoret.

«Kickoff» for konfirmentene

Konfirmentåret 2022/23 starter med «Kickoff» i Fluberg kirke. I løpet av høsten skal de nye konfirmentene presenteres for menighetene, og vi skal også feire Gullkonfirmanter (50 års jubilarer), barn skal døpes og enda flere par skal vies.

Jegermesse

Tirsdag 13. september blir det, tradisjon tro, Jegermesse i Bergegarda. Og her etterlyser vi flere jegere, også de kan trenge rikelig velsignelse. Så kom og bli med.

Tidligkveld

Pastor Wang og Vivian prest er i gang med å planlegge to nye Tidligkvelder, 28.august i Hov kirke og 18.september i Landåsbygda kirke. Program legges ut så snart alt er klart.

Jazzmesse

Den glade presteduoen inviterer også til Jazzmesse i Hov kirke søndag 4.september, de garanterer både evangelium, svingende toner og himmelsk lyd. Halleluja!

Tårnagenter i Fluberg kirke

Lørdag 17. og Søndag 18 September inviterer vi alle barn fra 7-9 år velkommen til å Tårnagenthelg i Fluberg kirke.

Lørdag blir det samling i kirken fra 12.00 - 16.00. Det blir flere spennende aktiviteter, og selvsagt serverer vi også mat og drikke. Søndag får Tårnagentene være med å feire gudstjeneste kl.11.00.

Vil du være med? Ring kirkekontoret og meld deg på!

Men det stopper ikke med det. Midt i alt skal vi feire mange helt vanlige gudstjenester, hvor vi sammen får møtes og ta imot Guds ord, og ved et enkelt lite måltid hvor vi står side om side får vi motta Guds nådes store kjærlighet. Gled deg over alt som kommer, men stans også opp og se det som er rett foran deg her og nå, da hvert lite øyeblikk er et stort under i seg selv.

Pastor Wang, Vivian prest, og
diakonmedarbeider Therese & co

Sommerhilsen fra Gitte på Røst

Sogneprest Gitte Berstuen på tur opp på Nordlandsnupen med utsikt mot Mosken og Lofotveggen

I dag har jeg vært på Værøy. Når ferjetidene følger vinter-ruta er det mulig med dagstur dit på mandager. Dagen har vært helt magisk; en luftig tur til Nordlandsnupen med et påfølgende bad fra den kritthvite sandstranda på Nordland-siden av Værøy. Spektakulære fjell, krystallklart hav og fantastisk vær - endelig en smak av sommer! Når sant skal sies har det vært få slike dager. Da jeg reiste hit, hadde jeg ikke sjekket ut ferjetidene -det er ikke bare å ta seg en tur til Værøy eller de nordligere delene av Lofoten. Men i dag har alt klaffet; det har vært fint vær, jeg har hatt fri og ferja gikk. Halleluja!

Jeg kom ikke hit bare for å farte rundt, først og fremst kom jeg for å være prest på Røst og litt i Bodø domprosti. Det er ikke lett å beskrive hvordan det er å være her. Jeg vil si at mye er likt med livet og jobben hjemme. De største forskjellene er naturen, det å ha et begrenset område å bevege seg på og ingen som kjenner meg fra før i nærheten.

Naturen.

Naturen er helt rå! Jeg tror ikke jeg overdriver når jeg sier at jeg hver eneste dag har tatt fram kamera i begeistring over noe vakkert jeg ser. Naturen er den samme, men lyset, været og de ulike årstidene gir stadig nye synsinntrykk. Jeg har aldri bodd på et sted som har så mye himmel med så mange fargenyanser og skyformasjoner å by på. Akkurat nå går det mot midtsommer og i tre uker før og tre uker etter sola

aldri ned. Se for deg blått hav, opp av havet reiser det seg bratte fjell med melisdryss. I kveld er det fargene rosa, lilla, hvitt og blått som dominerer lyset. Mot havet og fjellene står små hus, de har lite å gjemme seg bak og blir så vakre der de tydelig trer frem. Jeg bor helt nede ved havkanten i Borg-hildhuset. Noen ganger når det er uvær er det at akkurat som jeg ser opp på havet og i netter med storm vibrerer det i senga mi. Men a Borghild er solid og gammel. Hun har stått ute mange uværsnetter og jeg kjenner det på meg; hun har ikke tenkt seg noe annet sted enn der hun står.

Hjeller med klippfisk

Et begrenset område.

Røst består av like mange øyer som det er dager i året. Nesten alle de 469 innbyggerne bor på Røstlandet. Røstlandets høyeste punkt er 11 moh og øya er 3.6 km². Det er ikke bare å ta seg en båttur. Det krever godt vær og en erfaren båtfører. Havstrømmene, de mange undervannsskjærene og urolig hav er ikke noe å legge ut i båt på for en som er vant med Randsfjorden. Vi har en butikk og der får vi kjøpt alt vi trenger og mere til. Det er flere steder hvor vi kan stikke innom for å ta oss en kopp kaffe og kanskje også få kjøpt et varmt måltid. Men alle valgmulighetene for ulike aktiviteter, konsum av forskjellig slag og sosial aktivitet som en fastlandsboer ofte har, kan vi se langt etter. Dette synes jeg er noe av det beste ved å bo på Røst. Det har gitt meg en egen ro i kroppen og mye mer tid til å lese, tenke og lære meg nye ting.

Da jeg kom satte pandemien sitt preg på øya, selv om det tok lang tid før vi fikk smitten hit. Det har vært mindre aktivitet og tider med hjemmekontor og lite omgang med andre folk. Heldigvis trives jeg godt i eget selskap. Med få unntak går det daglig fly og ferje til og fra Røst. Innimellom er det uværsperioder, da kan det hende at vi må vente litt før vi kommer oss på eller av øya. Men, Røst er på ingen måte en isolert øy.

Nettverk.

Det var vemodig å reise fra Søndre Land. Samtidig ga det en frihetsfølelse å pakke bilen med to koffertar og et piano og kjøre av gårde. Jeg tenkte; jeg kommer til å få mye tid for meg selv, det kommer til å bli utfordrende og noe nytt vil skje. Og slik har det blitt. Jeg har blitt kjent med mange nye mennesker og blitt tatt godt imot. Røstværingerne er opptatt av at jeg skal trives og bli her lengst mulig. De er vant med at folk kommer og drar etter kort tid. Det er et spørsmål som stadig dukker opp; hvor lenge blir du? Innimellom hadde det vært fint om det var litt kortere vei til folk som kjenner meg godt. Men, det er et stort privilegium å ha muligheten til å være her. Jeg trives.

Nå er det sommer på Røst og ennå skal tørrfiske henge på hjellene i noen uker til. På lørdag er det pinse-aften og fem ungdommer skal konfirmeres. I går pusset mange driftige damer messingen i kirka. Alt skal være på stell til konfirmasjonsdagen.

For fjorten dager siden var vi på konfirmanttur til den ytterste øya her; Skomvær. På Skomvær er det et fyr. Under samtalegudstjenesten på slutten av turen sang en av konfirmantene Har du fyr, med tekst av Ola Bremnes. Vi snakket om det å være lys for hverandre og om han som sa om seg selv; jeg er verdens lys! En av konfirmantene sa at noe av det han hadde lagt mest merke til med Jesus var at han ikke gjorde forskjell på folk. Det ga oss noe å tenke på. Dette var et lite glimt inn i livet mitt her nord. Sender noen gode tanker til Søndre Land med ønske om en god sommer!

Gitte Bergstuen

En av konfirmantene tar bilde av himmelen og nykene sett fra Skomvær

TRO OG LIV – KIRKE OG SAMFUNN

Menighetsbladet har en spalte der vi inviterer til å skrive egne betraktninger om kirke og samfunn, tro og liv. Denne gangen har vi utfordret Hans Olav Brenner, søndrelæendingen som er blitt kjent både som skuespiller, kulturjournalist og programleder i NRK. Ikke alle vet at han også har vært sommervikar som kirketjener i hjembygda.

Det hellige og det prosaiske

Hans Olav Brenner

Før kirkegårdsutvidelsen var det en staselig overbygget port som førte inn til kirkegården og kapellet (som det da fortsatt ble omtalt som) i Landåsbygda. Det var en svart smijernsport med kraftige svartmalte tømmerstokker på sidene, og over og på tvers et saltak med torv og gress. Jeg har ikke undersøkt om minnet av denne portalen stemmer hundre prosent med virkeligheten, men jeg tror erindringen tåler konfrontasjon med eventuelt fotobevis. Opp fra kirkegården gikk veien videre opp langs en naturlig ospeallé til Nyset og Nysetra, og bare et par hundre meter opp for kirka ligger mitt barndomshjem. Veien forbi portalen var med andre ord både skolevei og all mulig annen vei.

Ved kirkeporten

En sommerkveld en gang på åttitallet sto vi noen gutter utenfor kirkeporten og hang. Jeg husker at porten sto åpen og at jeg i et slags muntert lite opptrinn hoppet frem og tilbake mellom veien utenfor porten og veien som befant seg på innsiden. På hellig grunn, så å si. Jeg sa noen stygge gloser mens jeg sto på bygdeveien, mens jeg foldet hender og satte opp en skinnhellig mine så fort jeg kom på innsiden av porten. Vi lo. Og det hadde vel ikke all verdens betydning, men jeg husker at jeg likevel på et ikke-verbalt og flåsete vis kom i berøring med noe pussig og veldig menneskelig. Nemlig at vi på den ene siden betrakter noe som hellig og opphøyd og kanskje til og med skremmende, og noe annet som alminnelig og hverdagslig og verdslig. Tenk at kirkegårdsporten i Landåsbygda utgjorde forskjellen på hellig og profant!

Da kirkegården i Landåsbygda ble utvidet, ble inngangen til kirken flyttet, overbygget på porten ble ikke gjen-skapt, veien ble lagt om, og den nederste etappen av veien videre oppover, den kanskje hundre meter lange ospealleen, grodde igjen, sånn som gamle veifar gjør.

Religionsstudier

Jeg dro til Trondheim for å studere religionshistorie. Min kjære bestemor oppfattet det et øyeblikk som at jeg skulle studere teologi og bli prest, og det satt langt inne å bryte den forestillingen. På religionshistorie ble jeg fort kjent med et viktig standardverk. Eliades «Det hellige og det profane». Både Eliade og antropologen Malinowski skrev om dette. At vi mennesker uansett hvor ikke-religiøse vi oppfatter oss selv, allikevel støtter oss på magiske ritualer, tro og overtro i hverdagen. Et morsomt eksempel på ritualene vi omgir oss med, er tennissetet Nadals omsorgsfulle plassering av vannflasker før han for eksempel skal spille mot vår egen Casper Ruud. Nadal vant, så han endrer neppe vaner nå.

På gressklipperen

Den første sommeren etter at jeg hadde begynt å studere i Trondheim fikk jeg mitt livs første jobb. Jeg hadde søkt

og fått den, og nå skulle bruke sommeren på å klippe gress på kirkegårdene i Søndre Land. Jeg var lykkelig for dette. Hver morgen begynte dagen i Hov, der jeg enten brukte resten av dagen på sittegressklipper, bare avbrutt av en tur over veien for å kjøpe lunsj på bensinstasjonen. Sittende på gressklipperen hadde jeg god tid. Det gjaldt å ikke snaue blomstene på gravene. Sakte ble jeg hjemmевant her på kirkegården. Jeg trivdes, og det hellige føltes ganske så hverdagslig og profant. Eller kanskje endog prosaisk. Jeg ble god i hoderegning. På et sekund regnet jeg ut hvor gamle folk hadde blitt. Og fikk innsikt i livets både ubønnhørlige og rause vilkår. Noen dør fire går gamle, andre lever i hundre år. På en stor bauta på kirkegården i Hov ble det jeg hadde tenkt på oppsummert med en påskrift av Nordahl Grieg: Døden kan flamme som kornmo / klarere ser vi enn før / hvert liv i dens hvite smerte / det er de beste som dør.

De beste som dør? Løsrevet førte sitatet til grubling. Er det virkelig de beste som dør først?

Duo uten publikum

Andre dager dro vi til Fluberg kirkegård. Ja, etter hvert ble vi to gressklippere. Sigrun Skårberg dukket opp, og vi klippet side om side. Skulle vi til Enger måtte vi laste opp gressklipper på hengeren og nyte medbrakt verktøy. Sigrun og jeg ble enige om at det måtte være mulig å gjøre pausene mer underholdende og benytte oss av det rause nøkkelklippet vi hadde blitt utstyrt med. Sigrun var tryggere enn jeg på at vi kunne låse oss inn i for eksempel Enger kirke og ta en trall. Og spille på pianoet. Og orgelet for den saks skyld. Snart var vi en omreisende duo som sang i alle kommunens kirker ved lunsjtider, helt uten publikum. Og vi holdt oss til et kirkelig repertoar, må vite. Sekstenhundretallssalmen «Velt alle dine veie» er og blir min favoritt.

Snarvei til kirken

En gang i uka dro vi også til Landåsbygda for å klippe. Her kom vi ikke til med sittegressklipper, så det gjaldt å utøve millimeterpresisjon der jeg svingte meg rundt graver som alle som en bar kjente og kjære navn på folk fra bygda og nær familie. Jeg hadde etter hvert blitt hjemmевant i dette miljøet. Midt

blant de henfarne. Og jeg hadde blitt bittelitt frimodig. Jeg sto ved bårhuset og kikket oppover den gamle ospealleen og så på den gjengrodde veien, og tenkte: Her skal det ryddes. Jeg stilte gressklipperen så høyt jeg kunne, satte min lit til at knivene var kvasse og satte i gang. Ganske snart var veien igjen åpen, og den hektet seg på nyveien litt lenger opp. Med ett var det ingen meningsløs trase. Det var jo en snarvei ned til kirka for folk som bor i Hælingbygda. Jeg hadde sett på denne gjengrodde veien i mange år, nå hadde jeg hatt vilje og utstyr til å gjøre noe med det.

Denne Kristus-fuguren står på utsiden av Landåsbygda kirke, ved sakristi-inngangen.

Det ble med denne ene sommeren. Kommunen fikk nye ungdommer til å klippe plen. Men jeg noterte meg en liten seier. Alle som en anså det som en del av jobben å holde gamletraseen åpen uten at saken hadde blitt nevnt med et ord, og nå var det mulig å komme inn på hellig grunn fra to kanter.

Hans Olav Brenner

Søndre Land kommune takket for innsatsen under Pandemien.

Torsdag 19.mai inviterte Søndre Land kommune til en takke fest for frivillige og andre som hadde hatt sentrale roller i pandemi arbeidet.

Testing og vaksinerings ble gjennomført med mange gode tilbakemeldinger om organisering og gjennomføring. Smittesporings teamene bestod av ansatte i kommunen som tok på seg dette krevende arbeidet – oftest utenfor arbeidstid, og i tillegg til sine ordinære stillinger. Det ble en kommunal dugnad vi kan være stolte av, og som var naturlig å feire. Det var dekket til et rikholdig Tapas bord i kantinen på nye Hovlitunet, bestilt fra Sølve v/Khamran, slik at folk kunne mingle, mimre og mettes før konserten. Kommunen hadde engasjert vår egen jazz-stjerne

Denne sentrale trioen ble framhevet og takket spesielt for sin innsats. Fra v: Svanhild Hornsrud, Jens A. Mørch og Kari Marie Hammerstad

Ellen Andrea Wang til å holde en konsert, godt støttet av sin far, «vår egen» Øystein Wang på flygel. Det ble en intim, og varm konsert med veldig god samklang med det begeistrede publikum. Festen åpnet ved at kommuneoverlegen, en svært sentral aktør i pandemi håndteringen, og kveldens konferansier, kom forkledd som middelalderens Pestlege, og vandret rundt og pirket på publikum – «for å se om de levde». Ved å rive av seg og kaste frakken, markerte han at nå kunne festen begynne!

Ordfører Anne Hagenborg og rådmann Arne Skogsbakken ønsket velkommen til festen for de frivillige.

Han minnet om at selv om pandemien ikke er over, kan vi leve som normalt, forutsatt at vi tar med oss lærdom om smittevern inn i hverdagen. Rådmann Arne Skogsbakken, og Ordfører Anne Hagenborg takket varmt på vegne av kommunen, de fram møtte for innsatsen. Til tross for at intensjonen var en generell takk til alle – så valgte begge likevel å framheve tre sentral personer i pandemi håndteringen: Svanhild Hornsrud, som gjennom hele pandemien, og døgnet rundt har koordinert, testing, sporing og vaksinerings, Kari Marie Hammerstad, som hadde stålkontroll over korpset av frivillige, og dirigerte dem dit det var behov, og kommuneoverlege Jens A. Mørch, som de berømmet for å ha stått stødig og kontinuerlig tilgjengelig gjennom de vel 2 årene kommunen har måtte leve med ulike grader av unntakstilstand. Ved festens avslutning, minnet konferansier Jens Mørch, om at behovet for frivillig innsats ikke var slutt med dette. Han viste til at pandemi-dugnaden har fått fram i frivilligheten «den beste versjon av oss selv.» Og ba om at vi måtte videreføre dette nå når verdens situasjonen i Ukraina, og andre konfliktområder, lar oss møte og ivareta flyktninger som kommer til kommunen for å søke trygghet og tilhørighet. Konserten ble avsluttet med bravur, og stående applaus.

Jens Mørch.

Bilder: Søndre Land kommune v/ Inger Hagen.

Jens A. Mørch utkledd som pestlege

Ellen Andrea og Øystein Wang holdt konsert.

Min salme

Hymne av Nils Larsen, er min salme. Jeg hører stemmen til min farmor, eller «mor» som vi fra nord oftest kaller en besteforelder. Mor hadde en fantastisk sangstemme. Hun var født med et sjeldent talent. Vi gikk i kirken sammen da jeg var ung, og vi sang salmene, mor og jeg. Det skjedde noe når hun åpnet opp og slapp ut sin stemmeprakt. Det ble stille på kirkebenkene rundt oss. Menigheten lyttet, og jeg var så stolt av henne.

En dag stilte hun meg opp foran det lille speilet på kjøkkenet sitt. «Du må stå sånn», sa hun. Hun sto bak meg, høy og rank, og hun rettet litt på skuldrene mine. «Denne salmen skal du lære deg, Ingrid». Og så sang hun:

*Fader vår, kom oss i møte
Hjelp oss du som gav din sønn der led for oss, og døde*

Jeg var i 13 års alderen. Tenåring. Høy for alderen, tynn og skranglete, i mor sitt kjøkken. Jeg fikk tårer i øynene, og kjente vibrasjonene av mor sin stemme i hele meg.

*Herre hør! Hold dine hender,
over dem som kjemper som lider og dør*

Jeg hørte mye mer enn det teksten fortalte.

Jeg hørte min farmors smerte. Hun som ung, talentfull sanger på tretti tallet, ble oppdaget i hjembyen Harstad. En velgjører i byen, ønsket å betale hele sangutdanningen hennes. Ved operaen i Stockholm. Hennes far sa nei, de trengte henne på gården.

Hun reiste ryggen rak, jobbet på gården, giftet seg, flyttet til Hammerfest og stiftet familie. For det gjorde man den gangen. Hun ble tidlig enke, alltid rakrygget, kjærlig og snill. Hun sang for meg - jeg sang for henne.

Jeg hører deg, mor. Gi oss fred – hør vår bønn

Jeg hører deg mor. Tilgi alt – så blir det dag og fred på jord!

Takk min elskede farmor som lærte meg denne salmen. Jeg synger den for deg, for dem jeg elsket.

Ingrid Elisabeth Johansen

Jeg har utfordret min nabo, Liv Sørhagen, som har takket ja til å skrive Min salme neste gang.

Ingrid Elisabeth var en av solistene under kirkekorets nylige framføring av «Messe for en såret jord». Her sammen med Ketil Bjørnstad.

Hymne

Fader vår

kom oss i møte

Hjelp oss du som ga din Sønn

som led for oss og døde

I vårt hjem

mørket oss knuger

La oss skimte stjernen over Betlehem

Herre hør

hold dine hender

Over dem som kjemper, som lider og dør

Gi oss fred

hør vår bønn

La det være alle våre tårers lønn

Mine barn

elsk nå hverandre

Se, jeg ga min sønn så i

hans fotspor de skal vandre

Lyd mitt ord

elsk nå hverandre

Tilgi alt så blir det dag - og fred på jord.

Nils Larsen

Om sterk og svak tro

«Troen er sikkerhet for det som håpes, visshet om ting en ikke ser» (Hebr. 11:1). Men hva mener disiplene når de sier til Jesus «Gi oss større tro!» Og Jesus svarer: «Om dere hadde tro som et sennepsfrø, da kunne dere si til dette morbæret: Rykk deg opp med rot og plant deg i havet. Og det skulle adlyde dere» (Lukas 17: 5-6). Her kommer noen tanker om tro, inspirert av den danske presten Kristoffer Garne.

Vi sier at tro kan flytte fjell. Det stemmer selvsagt ikke, men vi sier det allikevel. Samtidig mener vi vel også at vi forstår hva det betyr. Noen kristne sier, at vi konsekvent misforstår uttrykkene om tro. Det handler ikke om oss, men om Gud. Det er begrenset for hva vi får til, men intet er umulig for Gud. Gud kan utrette alt for den som tror.

Tro kan flytte fjell

Men det er vel neppe det man mener, når man i alminnelighet sier, at tro kan flytte fjell. Betydningen går vel mer i retning av munnhellet «intet er umulig for den som tror», underforstått at man bærer en stor nok vilje i sitt hjerte. Men det er jo også på en måte galt. For ingen kan alt. Men allikevel uttrykker vi oss slik og på den måten, og mener vel med det at man kan få til mye, hvis man setter seg noe fore og går helhjertet inn for det – og at det uventede kan skje.

I teksten ovenfor ber disiplene Jesus gi dem større tro. Og så svarer han dem med at om de hadde hatt den minste tro, så kunne de kommandere et tre til å rykke opp med roten og kaste seg i havet.

Dette kan jo høres ut som en ironisk avvisning av hele ideen om en liten eller stor tro. Tro er ikke noe som kan måles og veies – det seg være hverken med metermål eller vekt. Man kan ut ifra dette åpenbart ikke konkurrere om å ha en stor eller liten tro. Og så kan man vel heller ikke tro mye eller lite på Gud?

De første kristnes tro

«De første kristne hadde en personlig tro, men ingen subjektiv definisjon av hva denne troen inneholdt», sier presten Kjetil Gilberg. Troen var ikke bygget på hvor sterk indre overbevisning de til enhver tid klarte å framskaffe. De plasserte ansvaret der det hørte hjemme. Hos personen Jesus. De lot det stå til, det fikk bære eller briste på hans død og oppstandelse. Også i dag kan troen være et hvilested og ankerfeste for alle som ikke tror på seg selv eller sin egen evne til å gi troen innhold.

Tankefors

Hva betyr ordet tro

Hvis man slår opp ordet «tro» i ordboka, får man til svar, at tro kan bety en «uforbeholden religiøs overbevisning», «tillit til noe», «subjektiv mening eller antagelse, hvordan forholde seg» eller «en personlig overbevisning».

Troens innhold

Innenfor teologien har man ofte skilt mellom hva man tror på, og hvorledes den tro man tror med er. Den mest alminnelige forståelse av ordet tro er «å holde noe for sant». Det er det, som menes med spørsmålet: «tror du på Gud»: holder du forestillingen om Gud for sann? Selv om man aldri vil stille spørsmålet: «tror du at to pluss to er fire?», så er det på mange måter litt det samme man er ute etter med spørsmålet.

Ser man språkhistorisk på tekstene i den bibelske og oldkirkelige tradisjon, så tyder mye på at de ord vi oversetter med tro, har en annen betydning. Oversettelsen vil snarere være lojalitet eller trofasthet. Å tro vil altså ikke si å gi en erkjennelsesmessig tilslutning til en bestemt påstand, men å være trofast mot noe eller noen.

Tro som tillit

Tro er i høyere grad fast tillit til det som håpes på, enn en overbevisning om det som ikke ses, slik det sies i Hebreerbrevet. Hvis troen er mer en sosial og eksistensiell tillitssak, snarere enn et spørsmål om intellektuelle overbevisninger i forståelsesmessig forstand, så åpnes det opp for å si at alle, som har en følelsesmessig eller tradisjonsbåret forhold til kirken er troende i en eller annen forstand. Man kan så spørre seg, om det er meningsfullt å sondre mellom kirkekristne og såkalt kulturkristne?

Tjeneste - troens ansikt

Det kan se ut som Jesus avviser ønsket om en stor tro, og at det gir mening å tale om å tro mye eller lite. I stedet taler han om etterfølgelse, «følg meg» og det å «tjene». Disiplene skal ikke tro en masse. De skal være (unyttige) tjenere, som gjør det de skal gjøre; slik det står i Lukas 17:10.

Dette kan virke hardt. Men det kan også høres og oppleves som en befrielse. En befrielse fra å skulle mene og tenke en masse bestemt (på en riktig måte), som mange ikke får til. En befrielse til å kunne overgi seg og gjøre det som kreves av oss i livet. Og det vet vi godt hva er, hvis ikke vil nok livet fortelle oss det. Tro er å elske og lovprise livet som Gud har gitt, og stole på at Gud vil oss godt, med det livet krever av oss.

Min tro

Tro er for meg å komme med den troen jeg har, slippe taket og hvile i tillit til Guds nåde og trofasthet og ta min tilflukt til Jesus. Hvor min oppgave er å leve det livet jeg har fått til del, som blir stadig kortere og kortere for hver dag som går. Herre, gi oss tillit til å tørre gjøre det, livet krever av oss. Amen.

Bjørn S. Hesla, psykolog
bjorn.s.hesla@outlook.com

Leserne inviteres til å sende synspunkter og kommentarer til teksten via epost.

Aina – sesongarbeider på kirkegården

Kirkegårdene i Søndre Land er kjent for å holde en høy standard. Mange mener vi har de mest velholdte kirkegårdene i hele distriktet. Og det er kirkegårdsarbeiderne som kan ta æren av dette. Jeg treffer Aina Granheim utenfor Hov kirke etter at hun og kirketjener Kenneth har klippet gresset på hele kirkegården de siste dagene. Aina er det vi må kunne kalle «sesongarbeider» i kirken, og arbeider for det meste ute på kirkegården, men bidrar også med arbeid inne i kirkene.

Når startet du i denne jobben, Aina?

- Jeg begynte allerede i april og vil nok holde på en stund ut i september. Slik var det også i fjor, som var første året mitt her.

Trives du bra?

- Ja, i høyeste grad. Personlig liker jeg å være fysisk aktiv og dette gir meg muligheten til å gjøre et meningsfullt og viktig arbeid. Jeg setter stor pris på å få være med på å gjøre det pent her.

Hvordan fikk du denne jobben?

Det var Kenneth Bekkelien som tipset meg om at de trengte hjelp, og jeg fikk mulighet til å prøve meg. Jeg må innrømme at jeg ikke helt visste hvordan det ville gå. Jeg ble nemlig uføretrygdet for tre år siden og har prøvd mye forskjellig for å forsøke å komme tilbake i arbeid. men i denne jobben har det gått over all forventning!

Kollegaene i kirkestaben setter stor pris på å ha fått en ny hyggelig og dyktig medarbeider som gjør en stor innsats i kirken. Og vi vet at det er mange som setter pris på hennes gode arbeidsam men med de andre kirketjenerne, Kenneth og Øistein. Vi ønsker Aina lykke til i de travle sommermånedene som ligger foran!

Øystein Wang

SLEKTERS GANG

HOV OG ENGER

Døpte:

Natalie Gjersdal Lyseng
Elliot Fjeldberg Taylor
Luna Hansen Øxseth

Døde:

Tone Fossum
Astrid Sandberg
Ingrid Røste
Svein Arne Eid
Helge Fjellheim
Eilif Valdemar Johansen
Ståle Ingar Andersen
Arne Olav Larsen

FLUBERG OG LANDÅSBYGDA

Døpte:

Eiril Bratteng
Kaja Sofie Olsen
Jørgen Hellerud Øiom
Emine Larsen Skaugerud
Ingrid Martinsen Hansebråten
Olav Wilberg Slåttsveen
Sanna Bjone Markeng

Døde:

Jan Otto Nordraak
Magnhild Sørmoen
Aud Mathilde Benth

SKUTE

Døpte:

Ari Absalon Teigen Bjørlien

Døde:

Ester Michaelsen
Sverre Bergseng

Poesi er energi i pinsetid

FRA SOLLYS TIL LAMPELYS

Det hele starter med sola.

Denne stjernen som er sentrum i vårt solsystem.

Hydrogenkjerner som har «spydd» ut energi i milliarder av år! Kjemisk energi, som gir varme og løfter vannet opp i ørsmå dråper

– som feier inn over våre stolte fjell

– kondenseres til større dråper

– møter andre dråper

– blir tunge og faller som regn.

Blir en bekk her, en bekk der

– som samler seg til en elv –

en sideelv, en hovedelv, en foss

– vann i bevegelse – «bevegelsesenergi».

Og mennesket sa:» Vi skal temme deg

– som var du en hest

– vi trenger din kraft

– vi er små, men mange

– vi skal deg fange

– tøyte ditt hastige kjø

– presse deg inn i en dal –

«kjøre deg mot veggen»

– og lede deg i rør.

For vi vet at du aldri lar deg stansel!

Forandrer form, men aldri dør!

Mekanisk kalles du,

der du feier skovlene til side i ditt jag

– blir elektrisk, gir lys – og lager natt til dag!

For fra turbinens sang, er veien ikke lang

– til magneten og spolen

– hvor du sprek som «folen», med disse kan «husere»,

og på denne måten «indusere»

– en elektrisk energi – til glede for oss alle.

Men hvordan frakte den?

– Med hest, med vogn – eller på ei «tralle»?

Nei – elektronene finner sin egen vei

– der det er lett å gå – i en leder – en kobbertråd.

Om elektronene gleder eller gruer seg til reisen,

får vi ikke vite – men at de «spente» er ganske visst!

«Nervøse» de inn i primærspolen søker

– en trangere spole og spenningen øker.

– Den er forandret, ja «transformert» opp!

Godt å «ha i ryggen» på sin vandring uten stopp!

– over fjell og over fjord

– til hvert et sted hvor mennesker bor!

Og Gud – vår energi sa:» La det bli lys»!

Og det ble lys – I DE TUSEN HJEM!

Bjørn Erik Edvardsen

I disse høye strømpristider, lav vannstand i våre områder og mye snakk om energi – fikk jeg lyst til å gjøre deg kjent med noe jeg skrev i forbindelse med en energikonkurranse som VOKKS utlyste i 1998!

«Vår» klasse ble faktisk vinner av denne konkurransen! Vi lagde en turbin med vannkraft fra krana på fysikkrommet. Vi overførte så bevegelsen (bevegelsesenergi) fra turbinakslingen og svinghjulet til en dynamo (magnet og spole)

– som i sin tur sendte energien (elektrisk energi) videre gjennom kobberledninger til lyspærer i små hus vi hadde laget.

(Alle elevene var engasjert i prosjektet!)

Da VOKKS skulle komme for å overlevere premien, fikk jeg ideen om å skrive denne teksten «Fra Sollys til Lampelys» – og hvor jeg fordelte alle elevene på opplesingen! (Se diktet til venstre)

Bjørn Erik Edvardsen

INVITASJON
UTSTILLINGSÅPNING OG FEST
TRE KAMERATER
ARE LARSEN – TAPE
ROLF JACOBSEN – TRE
EINAR STRUKSNÆS – NEDRE ENGER GÅRD

NEDRE ENGER GÅRD
RANDSFJORDVEIEN 1481, 2866 ENGER
20. AUG 2022 KL. 13.00

ARE 40496246 ROLF 48056168 EINAR 95087869
HOLD AV DATOEN!

Frå stugguglaset i eftassola

Je sitt og «goner» meg i eftassola
Det er så stille og lun en kveld
Å ælle småfugla
Har ti seg kvile
Har roa ned – nå –
Som sola fell.

Berre trosten,
Han lågmælte skratter
Kløyver nebb
Ifrå åspelund
Det er nok våren
Han kjønnselig fatter
Kaller til seg
En enslig hunn.

Han munttrer opp litt
Og slipper kvitskitt
På tun og biltak
Er slikt tel kar
Vipper stjerten
Opptrer mandig
Ber slik om lov – til på ny
bli far.

*Martin Synsteli
i vårstemning
24.mai . 22*

BETRÅKTNINGER FRA BUTRÅPPA

av Hans Ludvig
Fredheim

Med siste kronblad

Sjå prestekragar duvar lett
imellom aks på lange strå.
Ei klokke ringer dagen inn
- i sommarvind, i sommarvind -
ei klokke himmelblå.

Ein prestekragedag i dag,
ei krone full av kvite blad.
Eg tek den beste som eg finn
- i sommarvind, i sommarvind -
den eine eg vil ha.

Det var prest, det var prost,
det var enkemann,
det var fattigmann og stakkar...
Nei, ikkje dei no!
Det som gjeld er elsker, elsker ikkje,
elskar, elsker ikkje,
elskar, elsker ikkje,
elskar, elsker ikkje,
elskar!

Og siste kronblad viser at
eg no har både von og tru,
blir sommarglad i sjel og sinn
- i sommarvind, i sommarvind -
for ho, ja, ho er du!

Hans Ludvig Fredheim

Ola Viker-seminar i Hov

Sentrale aktører under seminaret: Fra v. Hans Olav Brenner, Kirsten Viker Lunde, Steingrímur Njálsson og initiativtager Knut Vollebæk.

Entusiastiske deltagere på seminaret gledet seg over det gode programmet.

Salen «Trevatna» på Hovlitunet var fullsatt da Folkeakademiet i Land inviterte til Ola Viker-seminar. Kveldens konferansier, Hans Olav Brenner ønsket velkommen og ga ordet til Seminarets initiativtager, Knut Vollebæk. Han fortalte om sitt møte med Ola Viker og boken «Ulvegraven» i sin ungdom. Hans Olav Brenner, ga oss smakebiter fra Ola Vikers forfatterskap og introduserte kveldens hoved-foredragsholder: Steingrímur Njálsson som tok oss inn i Ola Vikers dikterverden og fokuserte på ett av de sentrale temaene: :grensebegrepet. Særlig i den allerede nevnte boken «Ulvegraven» utfolder dette seg. Øystein Wang hadde også et personlig innlegg om Ola Vikers betydning (som vi gjengir i bladet).

Etter kaffe, kaker og hyggelig samtale, var vi tilbake til fortsettelsen. Kirsten Viker Lunde, en av forfatterens døtre, fortalte om opplevelser fra oppveksten. Hans Olav Brenner hadde gravd i NRKs arkiv og vi fikk se en sterk og informativ film, der Ola Viker forteller levende om sitt forfatterskap. Brødrene Torfinn og Øystein Wang bidro også med musikk. Folkeakademiets leder Terje Brenner takket aktører og deltagere for et spennende seminar.

Kanskje kan det bli et årlig tradisjon?

Mitt møte med Ola Viker

«Var Ola Viker er religiøs forfatter?» Jeg fikk spørsmålet på vei ut av gymsalen på Grimebakken på en pause under litteratur-seminaret som Folkeakademiet arrangerte der lørdag 4. september 1999.

Den som stilte meg spørsmålet var professor Asbjørn Aarnes som jeg traff for første gang. Jeg hadde nettopp fortalt at jeg var prest her i bygda og synes det var et fantastisk spørsmål å få: «Var Ola Viker en religiøs forfatter?». Problemet mitt var at jeg knapt kjente til forfatteren Ola Viker og ikke hadde lest noen av hans bøker. Men spørsmålet gjorde meg naturlig nok veldig interessert. Samme dag var det avduking av statuen av Ola Viker og jeg ble med opp til Hov. Rett over helgen var jeg innom Fladsrud bokhandel og kjøpte «Gullskoen». Det var den tiden Søndre Land fortsatt var velsignet med en god bokhandel, og Kjetil Fladsrud hadde stilt ut boken «Gullskoen» som nylig var kommet i nyutgivelse.

Jeg leste «Gullskoen» og ble fascinert. En forfatter som skriver om miljøet her i Fluberg og på Veståsen. En oppvekstroman - og lesningen av boka er et så varmt og godt minne. Jeg følte jeg ble innhyllet i et gyllent sollys og ble rett og slett glad av å lese den.

De andre bøkene var vanskeligere å få tak i, men jeg ringte Ringstad antikvariat og fikk kjøpt hele Ola Vikers

samlede verker for 800 kroner, leste meg igjennom bok for bok og bøkene gjorde inntrykk. Selv om det kanskje er å ta for sterkt i ved å kalle Ola Viker en religiøs forfatter, fant jeg ut at han tar opp mange spørsmål som er relatert mot tro og tvil, og kirken. Den kristne kulturen har en naturlig plass i diktningen hans og det ga også inspirasjon til preker jeg skulle holde, der jeg begynte å sitere fra Ola Vikers bøker. Allerede i «Månemyra» fant jeg mye av dette, og i en julaftenpreken brukte jeg noe av innledningen fra boken «Månemyra», om den gode lærer som har aftenskole (s. 17)

Månemyra

– Vi begynner med himmelen sier den gode lærer og er det aftenskole og været tillater det, vandrer han ut i det fri med sine elever, peker på månen og stjernene, og forteller om mannen med de milde morsøyne som i tidens fylde vil møte dem der oppe bak himmelens tak, - og etter hvert som han forteller, peker fler og fler hender opp mot stjernevrimgmelen.

Men også i denne yre og undrende flokk kan en vantro Tomas finne, kanskje en vordende stjernegransker, som slentrer med i hellig forvissning om at mors øyne møter ham hjemme, og aldri der oppe i det fjerne, blinkende lys og den kalde månen. -

Kilden

Etter hvert kom jeg til boka «Kilden» og fant nye og spennende innfallsvinkler som jeg benyttet i en konfirmasjonspreken. «Hå finn je kjelda hen?

”Hå finn je kjelda hen?”

I boka ”Kilden” er det «Karl fortelleren» som beretter om en ny tjenestegutt som står ute på gårdstunet på H..gården. Han står med en øsekopp i hånden og ingen har fortalt ham hvor han kan få tak i vann. ”Hå finn je kjelda hen?”, spør han derfor. Spørsmålet gjør at forfatteren begynner å fortelle om kilden som de henter vannet fra på garden. Kilden som ble funnet ved at ”Karl kildesøkeren”, som han ble kalt, fant fram til en dyp og god kilde, ved å bruke ønskekvist.

Jeg tok med en ønskekvist og snakker til konfirman-tene om Livets kilder om lyse og gode kilder. Fortel-leren i Ola Vikers bok snakker om at han har en lys og en mørk kilde som han øser av. Den lyse kilden er dansesalen der fela henger på veggen. Den mørke kilde er mørkeloftet som han av og til famler seg fram til en setter seg på og som minner han om døden. Ja, livet har vel både lyse og mørke kilder. Vi ønsker for dere at dere finner de lyse og gode kilder. Klare og rene kilder som kan styrke dere og gi glede og vekst i livet. Ola Vikers sterke symbolspråk gir meg gode tilknyt-ningspunkter til Søndre Land og blir et innsteg til å gå videre fra Ola Vikers forfatterskap til Salmenes bok: ”For hos deg, Gud, er livets kilde. I ditt lys ser vi lys”, sier salmisten. (Salme 36,10)

Jeg sendte denne prekenen til Asbjørn Aarnes og fikk et langt og hyggelig takkebrev tilbake.

Det jeg ikke sa noe direkte om verken i prekener eller til Asbjørn Aarnes var at hele Ola Vikers forfatterskap

ble en kilde i meg som har fått stor betydning for meg. Det har blitt en stor hjelp til å tolke livet her ved Rands-fjorden, og blitt en hjelp til å tolke mitt og andres liv. Det er så viktig å ha skrevne ord, og helt avgjørende å ha forfattere som kan sette ord på tanker, erfaringer. Diktere med lokal tilknytning som kan benytte stedet til å si noe om livet og som gir hjelp til livstolkning for samtiden og for folk som senere leser bøkene.

Identitet

En slik forfatter er Ola Vikar blitt for meg, som har vært med på å bygge min identitet og selvforståelse som prest her i Søndre Land. Ola Vikar har vært til stor hjelp, ikke først og fremst for å gi impulser og materiale til pre-keners, men mere grunnleggende til å gi meg et ståsted, en identitet. En hjelp til å komme på innsiden av stedet og folkene her, noe som har gjort at jeg har slått rot. Og jeg kunne ikke ha vært prest her så lenge, tror jeg, om ikke dette hadde kommet på plass. Det gav også inspirasjon til selv å skrive noen religiøse betraktninger fra Søndre Land, flere av dem med utgangspunkt i Ola Vikers diktning. En «kontekstuell teologi» var det jeg ønsket å komme fram til.

Det er Ola Vikar det handler om i dag. Det å holde hans diktning i hevd og løfte fram det han skrev, har en stor verdi i seg selv. Samtidig kan det bli et oriente-ringspunkt for oss som bor her. Det gir oss et ståsted, en stolthet og identitet som ikke minst vi landinger trenger.

Hele Ola Vikers forfatterskap dreier seg om naturen og den bakenforliggende kraft eller «kilde» som befinner seg der, og som jeg opplever handler om en forståelse av hvem Gud er. Ikke uten grunn er det flere som peker på en påvirkning fra filosofen Baruch de Spinozas og hans panteistiske forståelse av forholdet mellom Gud og natu-ren. Storheten i Hele Ola Vikers forfatterskap åpner for undringen over livet, dette fantastiske mysterium som vi alle får leve.

Hå er'n Karl hen?

- Hain ligg i låven og tenkjer.

Da tok jeg av kroken og skjøv døra lempelig opp. Derute sto det tre karer og fire gamper. Det var to plogbeiter og to plogkarer samt bror Petter.

- Du driv og dikter, sa Petter.

- Ja, og akkurat nå er jeg ferdig, sa jeg.

- Håss er det du slutter da?, sa han.

- Jeg slutter med himmelen, sa jeg.

- Det var himmelen du begynte med også, sa Petter, han så smilende opp på meg da jeg la hånda på aksla hans og steg ned av dørstokken.

- Mein du kjæmm vel att, sa den ene av plogskara, - du har vel mer å fara med du, Karl, sa han og la sammen tømmene.

- Ja, Månemyra er mangeslungen, sa jeg.

(avslutningsdialogen i «Månemyra» - Gyldendal 1953)

Øystein Wang

Tilbakeblikk på våren...

Over: Sabrina (til høyre) feiret sin konfirmasjon med mange gjester 22. mai, bl. annet med Eritreiske kaffe-tradisjoner.

Til venstre: Thomas Brøndbo hadde en strålende konsert i Hov kirke 25. april. Her er Carina med i sangen.

Nederst: Konfirmantene var på weekendtur til Skogstad leirsted på Eina, 1.-3. april, med mange fine opplevelser.

Nederst: Søndre Land barnegospelavsluttet semesteret med konsert på Hovlitunet 3. mai.

17.-mai på Vestsida

17.mai på Vestsida ble markert både på Vestsida Flerbrukshus og i kirken. Vestsida musikkorps ga oss rammen av fellesskap og stolthet, og at det kom så mange folk til et arrangement uten skoleunger, det viser behovet for- og betydningen av en slik møteplass. Vestsida musikkorps var arrangør og hadde rigget til på skoleplassen, og Vestsida kaffe og kaker med Anna i spissen, solgte bokstavelig talt hver smitt og smule. Vestsida musikkorps med korpsdirigent og kultursjef Sander Willassen i spissen, gjorde en strålende innsats ved å først delta i barnetoget i Hov før turen gikk til Vestsida. Tradisjon tro startet ikke gudstjenesten før 17.mai toget var på plass. Det ble tatt imot av en tydelig rørt sokneprest, og mange andre. For første gang på 17.mai spilte korpsen også inne i kirka, og på vei ut dannet de tog i midtgangen og ledet menigheten ut til tonene av «Norge i rødt, hvitt og blått.» Tilbake på skolen ble det korpskonsert, glede og fellesskap. Også ordfører Anne tok turen innom, og ble med den store bilkortesjen tilbake til Odnes, en kortesje som dro i gang med stor ståhei på sin runde rundt i Søndre Land. Takk til alle som bidro til den gode stemningen på 17.mai på Vestsida.

Aud Sigrud og Lars Holst

Foto: Bernt Åge Nyborg og Vivian.

Grove scones

Altså, nå når du leser dette, kan det jo hende det er strålende sol og plagsomt varmt. Da kan du spare oppskriften til en kjølig regnværsdag. Eller du plutselig får gjester, og både kake- og brødboksen er tom.

Da er det nemlig helt suverent med scones. Grove, deilige scones som er spiseklare etter en god halvtime, smaker vidunderlig og får alle i godt humør!

Dette er en utgave som er herlig grov, både søt og salt, og serveres aller best med brunost eller appelsinmarmelade – eller hva som helst, egentlig. Gode er de uansett.

Server med en kopp te eller et krus kald melk.

Grove scones:

2,5 dl havregryn

2,5 dl grov rug

5 dl hvetemel

2 ss margarin, smuldres eller bruk flytende

2 ss sukker

1 ts salt

6 ts bakepulver

½ ts hornsalt

Ca 5 dl surmelk (kultur eller cultura)

Bland deigen raskt sammen. Kjevle ut ca 1-1,5 cm tykt, stikk ut med et stort glass eller et brunostlokk. Eller klapp ut til store, runde kaker som deles nesten over med en kniv. (Det er få regler når det kommer til scones!) Stekes midt i ovnen i 200 grader til fint gylne. Spiseklare straks!

Runa Bjone

Konfirmanter 2022

Foto: Vilde Brenden

KONFIRMANTER I FLUBERG KIRKE 29. MAI: Nederst fra v: Torfinn Narmo, Kristine Nybakke Svenstad, Edda Moen Jøranli, Martine Hagen Øverby, Emma Wiker Hansen, Ingrid Johanne Hagen og Lucas Chinsongkram Nordrum. Rad 2 fra v: Dina Margrethe Rom Haugerud, Aleksander Øyen, Martin Walle Nygård, John Eskil Kolsrud, Kim Robin Johansen-Tøftum, André Nettum Juterud og Vivian Fleischer Nyborg.

Rad 3: Kaja Sofie Olsen Skogstad, Lene Alexandra Høfflin Hovdelien, Madicken Sandsengen, Andrine Engeli, Eline Haugom Maka, Julie Fredriksen-Skogli, Margrethe Meringdal Bull. Benjamin Engeli var ikke til stede da bildet ble tatt.

Velkommen som konfirmant 2023

Påmeldingen er i gang på www.kirkenisondreland.no

Vi ønsker velkommen til konfirmantåret 2022/23

Gjennom samlinger, turer og gudstjenester, ønsker vi at konfirmantene kan bli bedre kjent med kirken og kristen tro. Konfirmantene vil blant annet lære om hva det betyr å være et menneske skapt av Gud, om å leve i fellesskap med Gud og hverandre, om å høre til og identitet. Alle tema er hentet fra Bibelen og våre liv.

Konfirmasjonstiden er for alle som ønsker å delta. Men for å bli konfirmert må en være døpt, og det er også mulig å bli døpt i løpet av konfirmasjonstiden.

Konfirmantene møter til samlinger med undervisning i den gruppen de tilhører. Hovedvekten foregår i Hov kirke (konfirmantene i Enger og Hov) og Fluberg kirke (konfirmantene i Skute, Landåsbygda og Fluberg). I tillegg har vi felles samlinger, for eksempel Kirkesafari, Temadag, Fasteaksjon, Konfirmantweekend i Håkonshall og Ungdomsgudstjenester.

På samlingene er vi opptatt av at det skal være godt for alle, og jobber derfor sammen med konfirmantene om

å skape et godt fellesskap hvor alle kan kjenne seg trygge. For at alle skal ha det best mulig, og for at vi skal kunne tilrettelegge godt er vi avhengig av et godt samarbeid med foreldre/-foresatte. Som ledere setter vi pris på å bli kontaktet om det er noe.

Det koster litt å være konfirmant, men menighetsrådene er med å subsidiere kostnadene. Prisen for å delta er 1450 kroner. Da er Kirkesafari, Weekend, samlinger og alt materiell inkludert. Pris skal allikevel ikke avgjøre om en må si ja eller nei til konfirmasjon. Ta kontakt om noe er vanskelig, det finnes alltid en løsning. Påmeldingen er nå åpen på vår hjemmeside kirkenisondreland.no Så snart påmelding er registrert vil konfirmant og foreldre/-foresatte motta en velkomsthilsen på e-post, med informasjon og plan for konfirmasjonstiden. Vi gleder oss til å møte nye konfirmanter, og vil gjøre vårt beste for at konfirmanttiden skal bli en fin tid hvor vi sammen kan undre oss sammen og bli bedre kjent med kirken og den kristne tro.

Øystein, Vivian og Therese

BILDET OVER: Konfirmanter i HOV KIRKE 21. og 22. mai 2022:
Nederst fra v. Gabriella Amanda Ljungman-Steinsrud, Selma Frivoll Kyllingstad, Tuva Elin Kristiansen Pettersen, Linnea Berg, Ingeborg Lysen Bekkelien, Amalie Fredagsvik Johansen.
Rad 2: Øystein Wang, Henrik Somdalen, Håkon Vangsjordet, Lars Markus Hagen, Amund Hagberg Solum og Sander Gudmundstuen. Anna Løken Byrøygaard og Sabrina Teages Afwergi var ikke til stede da bildet ble tatt.

BILDET TIL VENSTRE:
Konfirmanter i ENGER KIRKE 29. mai 2022rst fra v: Anna Tronrud, Madikken Løvlien Sagbakken og Ragnhild Gifstad Sagbakken
Rad 2 fra v: Noah Aleksander Bakken Hesla Håvard Knutsen og Øystein Wang.

Kirkekor med «Messe for en såret jord»

Foto: Svetlana Starcheusova

Ketil Bjørnstad i fri utfoldelse på Steinway-flygelet i Hov kirke.

8.juni ble en stor konsertdag i Hov kirke. Ketil Bjørnstad startet konserten med å lese dikt fra sin siste bok: «Sommernatt ved fjorden». En strålende bok med kjærlighetsdikt fra de siste femti år. Deretter en mesterlig avdeling med egne komposisjoner og improvisasjoner på flygelet i Hov kirke. Fra de mest vare og vakre melodier til stormfulle og intense improvisasjoner med spennende klanger som vekket vår nysgjerrighet. Publikum ble invitert inn i en atmosfære av ro og uro, av glede og bekymring, som en forsmak til messen koret etterpå skulle framføre. Ketil Bjørnstads varme og flotte formidling skaper alltid begeistring hos publikum i Søndre Land slik det også gjør i inn- og utland.

Søndre Land kirkekor fortsatte med «Messe for en såret jord», med tekster av Erik Hillestad og musikk av Ketil Bjørnstad. Et korverk for vår tid blir den omtalt som, skrevet i 1992. Tekstene har minst like stor aktualitet i dag med klimakrise og store økologiske utfordringer. Et korverk som krever mye av sangerne, solistene og musikerne. Det ble en flott framføring av korverket, flinke korsangere, dyktige solister og musikere, og en dyktig lydmann: Nils Harald Mæhlum. Sangsolistene var Lisbeth Snuggerud og Ingrid Elisabeth Johansen. Musikerne var Karen Flesvig (cello) Øystein Wang (piano), Halldor Røine (gitar), Ola Øverby (slagverk), Ellen Andrea Wang (bass) og Solveig Wang (synth), Gerd Myklebust Wang (dirigent). Ekstra hyggelig med en fullsatt Hov kirke og et begeistret publikum!

Det var en stor ære for Søndre Land kirkekor å ha både tekstforfatter og komponist av korverket til stede i Hov kirke under framførelsen. På bildet ser vi fra venstre:

tekstforfatter Erik Hillestad, solist Lisbeth Snuggerud, dirigent Gerd Myklebust Wang, solist Ingrid Elisabeth Johansen og komponist Ketil Bjørnstad.

Årets siste konfirmasjon i Fluberg kirke.

Søndag 12. juni ble det nok en festgudstjeneste i Fluberg kirke. Ikke nok med at de to dåpsbarna, Olav Wilberg Slåttsveen og Sanna Bjone Markeng ble båret fram til døpefonten:

Menigheten feiret også årets siste konfirmasjon. Som barn ble Vidda Wille-Sveum døpt i Fluberg kirke av sogneprest Ole Kirsebom. Og familien ønsket at konfirmasjonen også skulle finne sted i denne vakre kirken. Vidda bor i Oslo og har fulgt konfirmasjonsundervisningen der, men søndag 12. juni ble hun konfirmert i Fluberg, i nærvær av familie og venner. Vivian prest fikk æren av å konfirmere henne, og det var stor stemning i kirken. Vi gratulerer Vidda hjertelig med dagen- som den siste av årets 40 konfirmanter!

Menighetsmøte søndag 23. oktober.

Invitasjon til Menighetsmøte for Fluberg og Søndre Land Menighet. Fluberg kirke, Søndag 23. oktober 2022, etter gudstjenesten kl. 11. (kirkecaffe etter gudstjenesten)
Det er følgende sakliste til møtet:

Årsmelding 2021
Regnskap 2021

Konfirmenten Vidda Wille-Sveum sammen med sogneprest Vivian Fleischer Nyborg.
Foto: Fra konfirmentens familie

Samarbeidsavtalen Fluberg og Søndre Land menighetsråd.

Plan for kirkemusikk i Søndre Land- presentasjon
aktuelle saker i menigheten.

Sakspapirer foreligger på kirkekontoret og hjemmesida til Kirken i Søndre Land fra 20. sept.

Hilsen fra menighetsrådet v/ leder Elsa Karin.
Brenden

Gjør som Pastor Wang, - ta vare på legemet hos:

H O V -TRENINGA

www.treninga.no

tlf: 61 12 30 77

skeierør
Når kvalitet teller!

Telefon : 91 74 58 73 (Døgnvakt)
E-post : post@skeieror.no
Adresse : Granumsenga 4, 2864 Fall

Varmepumper • Varmeanlegg
Baderom • Tekniske rørinstallasjoner
Vann- og avløpsanlegg

Din annonse her?

Kun 1000,- + mva per år
(4 utgaver)

SKRIFTHUGGER'N AS

v/Jørn Westby.

Inskripsjoner og oppussing
av navn
utføres på kirkegården.

Tlf. 413 21 075

2350 Nes

post@skrifthuggern.no

Moen gård

OVERNATTING/BRUKTHANDEL

Tlf. 61 12 60 07 / 957 60 234

www.moengard.com

Rør Åpner'n AS

**Lekkasjesøk av vannrør?
Lokalisering av nedgravde rør?**

Ole Kristian Haugom, tlf: 97 03 40 35

Eirik Haugom, tlf. 90 51 37 92

post@rorapner.no

Din annonse her?

Kun 1000,- + mva per år
(4 utgaver)

NORLI DOKKA

BØKER - LEKER - PAPIR - HOBBY

10-18(16)

Bank fra A til Å

Tlf: 04 800

www.dnb.no

El-forsyning og
El-installasjon

Tlf: 61 11 27 00 Dokka

www.vokks.no

2829 ODNES - Norway

Tlf. 61 12 97 00 - Fax 61 12 97 01

Din lokale tømmerkjøper

Vi utfører leieskur - kort ventetid

OVER 50 NYE STEINER I UTSTILLING PÅ GJØVIK

Vi utfører oppussing
og navntilføyelse.
Pris på ny steiner
fra 6.900,-

RASK LEVERING!

Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik

tel: 61 15 05 80 | www.trostrudbegravelse.no

**Landaasen
Rehabiliteringssenter**

Landåsvegen 747

2861 Landåsbygda

Sentralbord: 61 12 40 00

Granum Gård

Overnatting med frokost

Møter - kurs - selskaper

- grupper - arrangement

Granumsvegen 8, 2862 Fluberg

Hjemmeside: granumgard.com

Kontakt oss for bestilling eller tilbud.

mariannekonow@gmail.com | 93 08 47 02

FASTEAKSJONEN 2022 i Søndre Land.

Kirkens Nødhjelp markerer 75-års jubileum i 2022, med håp som overordnet tematikk.

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, som i år var 3.-5. april, er en viktig del av markeringen, og har fått tittelen «Håp i en dråpe vann».

Konfirmantene i Søndre Land, med bistand av foreldre som sjåfør, gjennomførte innsamlingen tirsdag 5. april. Det var en entusiastisk gjeng som la ut på sine tildelte ruter. De ble godt mottatt ute i bygda.

Vi ønsker å takke for innsatsen - til konfirmantene, til foreldre og frivillige som bidro med kjøring, innsamling, servering og opptelling.

Innrapporterte tall: Totalt for hele landet: kr. 37.655.453,-
Fluberg menighet: kr. 8.235,-
Søndre Land menighet: kr. 15.365,-
Skute menighet: kr. 1.699.00

Det har også kommet inn beløp til Fasteaksjonen ved ofring i flere gudstjenester.

Tusen takk for hver krone.

Hilsen fra Menighetsrådene
v/ Elsa Karin Brenden og Lars Holst

T-Beauty Hov

Timebestilling:
98 80 70 30
www.t-beautyhov.com

- Fotpleie
- Vipper og bryn
- Negler
- Hårfjerning
- Gavekort
- Hjemmebesøk

Rør Åpner'n AS

Har du **tette** eller **tela** rør?

Ole Kristian Haugom, tlf: 97 03 40 35
Eirik Haugom, tlf. 90 51 37 92

post@rorapner.no

Ensomheten tar ikke ferie.
**GI EN SAMTALE TIL EN
SOM TRENGER DET.**

Send sms **ALLTID3** til **2160 (150,-)**

Kontonummer: 7011 05 20067

Land Begravelsesbyrå

Innehaver Norvald Åbø

Ordner alt ved begravelser og kremasjoner

- Gravmonumenter, skrifthugging,
- Blomster og kranser, bæredekorasjoner

Også utenfor distriktet Døgnvakt: **61 12 60 17**

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd 2864 Fall

HOV Bilverksted

Tlf. 61 12 29 88 / Mob. 977 91 959

Dokka Begravelsesbyrå A/S

Nordre Land, Søndre Land og Etnedal – eller hvor det måtte være bruk for oss. Ordner alt vedrørende begravelser og kremasjoner.

Kranser, blomster og bæredekorasjoner.
Gravmonumenter Skrifthugging

61 11 20 00

Elin og Endre Rudstaden

952 36 954 - 992 92 696

DØGNVAKT
2870 DOKKA

JURIDISK RÅDGIVNING

Jurist Gunnar H. Rudstaden

- Kontraktsrett
 - Testamenter, m.m.
 - Eiendomsrett, m.m.
- Almen praksis

Tlf. 992 29 577 | grudstaden@gmail.com | 2870 Dokka

Du finner oss på Landsbyporten
Dokkas nye samlingssted

SKIN
tonic

FRISØR'n
Dame og herrefrisør

SønderbySKO

Landsbyporten – 2870 Dokka – Tlf. 61 11 06 23

SØNES A/S

GULL – SØLV – GAVER

TLF 61 11 22 16 – 2870 DOKKA

REMA 1000

REMA 1000 HOV

Hovlandsvegen 1, 2860 Hov

Tlf: 61 12 20 12

bare lave priser på varer du kjenner

GUDSTJENESTER

Søndag 19. juni

Amundsstuen kl.12. Friluftsgudstjeneste.
Kirketoret deltar. ØW

Søndag 26. juni

Ødegården Odnas kl.11. Friluftsgudstjeneste. VFN (Ta med stol. Ved regn og dårlig vær flyttes gudstjenesten til Fluberg kirke, med påfølgende kirkekaffe på Ødegården).

Søndag 3. juli

Hov kirke kl. 11. Gudstjeneste. VFN

Søndag 10. juli

Skute kirke kl. 11. Gudstjeneste med dåp. VFN

Søndag 17. juli.

Hov kirke kl. 11. Gudstjeneste VFN

Søndag 24. juli

INGEN GUDSTJENESTE i Søndre Land

Fredag 29. juli - Olsok

Kirkelandet, Fluberg kl 18. Olsok-gudstjeneste. ØW
(Ta med stol. Ved regn og dårlig vær flyttes gudstjenesten til Fluberg kirke).

Søndag 31. juli

Enger kirke kl. 11: Gudstjeneste med dåp. ØW

Søndag 7. august

Hov kirke kl. 11. Gudstjeneste med dåp. ØW

Søndag 14. august

Fluberg kirke kl. 11. Gudstjeneste. ØW

Søndag 21. august

Fluberg kirke kl 11: Fluberg kirke kl.11 «Førsteklasses»
Familiegudstjeneste. VFN/TMB.

Søndag 21. august

Kula v/ Lomsjøen, Veståsen. Kl 12:
Friluftsgudstjeneste.ØW

Søndag 28. august

Hov kirke kl.11 «Førsteklasses» Familiegudstjeneste.
VFN/TMB

Søndag 4. september

Landåsbygda kirke kl.11 Gudstjeneste med dåp.
Gullkonfirmanter og presentasjon
av nye konfirmanter. VFN/TMB

Søndag 4. september

Hov kirke kl.18. Jazzmesse. Pastor Wang og Vivian prest m.fl.

Søndag 11. september

Hov kirke kl.11.Gudstjeneste.
Presentasjon av nye konfirmanter. ØW

Søndag 11. september

Enger kirke kl.13. Gudstjeneste.
Presentasjon av nye konfirmanter. ØW

Tirsdag 13. september

Nordgardshågan, Bergegarda kl 18. Jaktmesse. ØW

Søndag 18. september

Fluberg kirke kl.11. Gudstjeneste med Tårnagenter, Gullkonfirmanter og presentasjon av nye konfirmanter. VFN/TMB

Søndag 25. september

Hov kirke kl.11. Gudstjeneste med dåp. ØW

Søndag 2. oktober

Skute kirke kl.11 Høsttakkefest, Gullkonfirmanter og presentasjon av nye konfirmanter. VFN

Søndag 9. oktober

Hov kirke kl.11. Gudstjeneste. Gullkonfirmanter. VFN

Søndag 16. oktober

Hov kirke kl 17. Familiegudstjeneste.
Utdeling Barnas kirkebok for 4-åringer-
Barnegospel deltar. ØW

VFN = Vivian Fleischer Nyborg. ØW= Øystein Wang.

TMB = Therese Meyer Baines

For endringer, se våre nettsider og fredagens OA.

Kvittering

Innbetalttil konto 2075 08 21163

Klipp her

Betalingsinformasjon

Frivillig kontingent for 2022, kr. 200,-
Gi gjerne en gave i tillegg.

Bruker du nettbank, kan du gjerne skrive
«Abonnement 2022» i meldingsfeltet.

Betalt av

GIRO

Underskriftved girering

Betalings-
frist

Betalttil

Menighetsbladet for Søndre Land
Rådhuset, Hovsbakken 1
2860 Hov

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon(KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

200

<

>

2075 08 21163

< 6256051370>